

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"ג, (ב) תוספתא (א) ג, (ג) תוספתא [פ"א] (א) ג, (ד) ג,

	לעזי רש"י
ארישטיי"ש. געזרת.	

רבינו חננאל

רשקליגן וטרנין ותרציגן כירה שהסיקוה בגפת או בעצים אסור להחזיר, אבל לשהות משהין בה אע"פ שאינה גרופה ולא קטומה בין תבשיל בין חמין כחנניה. ואע"ג דעמודה אמירנן תוב תא שמע ב' כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ולא קטומה כו', לר' מאיר איביא דבית הלל משהין ע"ג גרופה וקטומה חמין אבל לא תבשיל, ורבי"ש לא כלום, לר' יהודה אליבא דב"ש משהין חמין אבל לא תבשיל וב"ה חמין ותבשיל. ב"ש אומרים נוטלין חמין אכל לא (ותבשיל) מחזירין, וב"ה [ואומרים] נוטלין ואף משהין מחזירין. בשלמא אי אמרת מתניתין לשהות ע"ג גרופה וקטומה, מני גרופה ולא קטומה, מני מתניתין אי ר' מאיר קשיא הוּא, אבל לשהות בשניא קתני בש"א חמין אבל לא תבשיל, ורבי מאיר קתני לב"ש ולא כלום. ולב"ה בתרתי דר' מאיר קתני לב"ה משהין חמין אבל לא תבשיל, ומתניתין וקטומה דכי קתני ותבשיל, ותוב דרבי מאיר קתני דב"ה הכל לא יחזיר ומתניתין קתני ומתניתין אף מחזירין. אי לרבי יהודה קשיא גרופה וקטומה דכי קתני ותבשיל, ותבשיל, בגרופה וקטומה קתני ומתניתין אע"פ שאינה גרופה וקטומה. ושנינן לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליגי רביא. ועמודה דמתניתין להחזיר תנן. וכשכשו יש מי שאומר כיון דלא איפשטא בחדא להחזיר, אשנויי לא סמיכין [ומקימן] מתניתין לשויתן. ויש מי שאומר הלכה להחזיר תנן ומסייעה ליה הא דא"ר יוחנן כירה שהסיקוה בגפת ובעצים משהין עליה חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכר, עקר לא יחזיר וקסבר מתני' להחזיר תנן כו'. ועוד מראמר רבא תרוייהו תננה, ואמרין מכרי תרוייהו תננה, ר' יוחנן מאי אתא לאשמעינן, ואמר דייקא דמתניתין קמ"ל, ש"מ דרבי יוחנן סבר דייקא דמתניתין להחזיר הוא. [א]רשתיי זה אינה הטמנה אלא כגון כסא של ברזל וחקקירה יושבת עליה והיא תלויה או באבנים [אן] כיצא בה, אבל הטמנה ע"ג גתלים דברי הכל אסור דק"ל הטמנה בדבר המוסף אסור ואפילו מבעוד יום. איבעיא להו מהו לסמוך לה, תוכה וגבה אסור אבל לסמוך שר, או דילמא לא שנא. ופשטנא מהא דתניא כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגתלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה. הרי היא כקטומה.

(ב) ע"י צענל התמאר.

כירה פרק שלישי שבת

לעולם אימא לך להחזיר סגן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרוף שרי: **והך חזרה דאמרי לך.** לא יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי: **לאו דברי הכל היא.** ולבית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שריותא דמתני' אלא על גבה דלא נפיש הכלא כולי האי אבל תוכה אסור:

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא והכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן את האפר אבל לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום ומה הן משהין בית שמאי ואומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל והך חזרה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת בית שמאי ובית הלל שבית שמאי אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין ת"ש דאמר ר' חלבו א"ר חמא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת לשהות תנן מה לי תוכה מה לי על גבה מי סברת ר' חלבו ארישא קאי אסיפא *קאי ובית הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל גבה אבל תוכה אסור ^(א) תא שמע ^(ב) כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואין משהין על שאינה גרופה ואינה קטומה ומה הן משהין בית שמאי ואומרים ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא תבשיל עקר דברי הכל לא יחזיר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין אי אמרת בשלמא תנן מתני' מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר תנן מתניתין מני רבי יהודה ולא ר' מאיר קשיא לב"ש בחדא ולבית הלל בתרתי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כרבי יהודה בחדא בחמין ותבשיל ונוטלין ומחזירין ופליג עליה בחדא דאילו תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרוף

לז.

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא כו'. ^(א) משום דקיי"ל כחנניה כמו שאפרש בע"ה דחיק לאוקמא מתני' כוותיה: **אא"ב** להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה. פ"י צקונטרס משום דאי להחזיר תנן ^(א) א"כ לשהות משהין אפילו צאינה גרופה להכי שני בין תוכה דהוי מטמין ממנש צרמנן לעל גבה וקשה להר"ח דלחנניה אפילו תוכה משהין אפי' צאינה גרופה דהא תנן (לעיל דף יט:) ולא חזרה על גבי גתלים אלא עד שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי אע"ג דחזרה צמוכה היא ^א וצלאו הכי אור"י דצחנס דחק רש"י לפרש כן דאיכא למימר שפיר היינו דשני לן בין תוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר בגרופה וצהשהאה דוקא לא ניחא ליה לחלקי אבל צהחזה"ד ניחא ליה שפיר למלק כדמוכח צמאי דשמיני מי סברת ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה לר"י א) היכי צעי למימר אליבא דרבי דמתניתין להחזיר תנן אס כן אחיא מתניתין כחנניה ורצ דלא כחנניה דהא חנניה"ה שרי צמנעמק ויפה לו דהא דתנן (סס) אין לזלין צצר וציצה אלא כדי שיזלו מצעד יוס' אחיא כחנניה וציצה אמרינן לקמן' דמנעמק ויפה לו הוא ורצ אסר לקמן ^א דמנעמק ויפה לו וי"ל צצלאו הכי לא סבר לה רצ כשום תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי צאינה גרופה אפילו צמנעמק ורע לו ורצ שרי צמנעמק ורע לו אפילו צאינה גרופה צגגרופה לא אשכחן שום אמורא דאסר אפילו יפה לו ועוד דרצ קאי לאמילתיה דרבי יוחנן דאירי צאינה גרופה^ט וכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין ותצטיל שצישל כל צרכו צאינה גרופה אבל לא צישל כל צרכו אסור לא אשכחן תנא דסבר הכי:

מהו אסמיוך. צאינה גרופה קצעי ואי מתניתין להשהות תנן קא צעי להשהות ולהחזיר ואי להחזיר תנן ושרי להשהות אפי' תוכה וגצה צעי להחזיר ולהשהות היכא שאינו מבושל כמאכל צן דרוסאי:

תא שמע כירה שהסיקוה כו'. ומסיק דשרי לסמוך ומכל מקום אין ללמוד מכאן לסמוך אצל האש דשאני הכא דדופני כירה מפסיקין צינו ולאש:

שמע

וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרוף וקטום אין אי לא לא איבעיא להו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא לא שנא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוריא תא שמע דאמר רב ספרא אמר רב חייא קטמה ונתלבתה סומכין לה ומקיימין עליה ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא ולטעמך נוטלין ממנה דקתני קטמה אין לא קטמה לא אלא תנא נוטלין משום מחזירין הכא נמי תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש ^(ג) כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין לה ואין מקיימין אא"כ גרופה וקטומה יגתלים שעממו או שנתן עליה געורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שביישל כל צורכו *שמע*

עין מושפמ נר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהל' שבת הלכה י' פתג לאון סה טו"ש"ע א"ח ס"י רגז סעף ב:

ג ב שס סעף א טה"ה:

ד ג מ"י שס הלכה ז טו"ש"ע שס סעף א:

ה ד מ"י שס הלכה ד:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה א"ב וכו' דאי להחזיר תנן אבל לשהות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לעולם וכו' משום דקיי"ל בחנניה. כעין זה בתוספות מגילה דף יט ע"ב ד"ה וירלמא:

תוס' ישנים

(א) ואפשר דרצ מוקי מתני' כלהחזיר אבל להשהות אפילו אינה גרופה שרי מנעמק ורע לו ולרבי יוחנן אפי' מנעמק ויפה לו:

מוסף תוספות

א. ד) במדא) שממע דהלכתא כחנניה, דאי לא, אמאי דחיק נפשי' תלמודא לחסורי למתני', לימא להשהות תנן ואחיא מתני' כפשטה, אלא, מי' הרין. ב. אלמא שרי להשהות אפי' בתוך התנור שאינו גרוף. מוס' הא"ש. ג. כיון דבער"ש איירי. מוס' הא"ש. ד. [ב]שבת. מוס' הא"ש. ה. כיון דשרי כשהגיע למאכל ב"ד ואע"פ שצריך בשול, סברא הוא דכל שכן. יעט"ל. ו. ואוקימנא כדי שיצולו כמאכל ב"ד. יעט"ל. ז. לשהותו ככירה שאינה גר"י. יעט"ל. ח. ופאן דאסר בהחיא, לא אסר אלא איביא דרבנן דפליגי עלי' דתנאי. יעט"ל. ט. הלכך ל"ק מידי היכי תסיק ארעתי' למימר להחזיר תנן, דאפי' כי אמרי' לשהות תנן לא ס"ל כמתני'. מוס' הא"ש.

^[1] ע"י צענל התמאר